

NEBEZPEČENĀ• ZĀ•Å½ITEK â€“ TEDY, JAK PRO KOHO

PÁjtek, 13 září Å™á 2019

VÄ•era odpoledne, asi kolem pÄjtÄ©, chlupatec prohlÄsil, Å¾e by jako rÄjd ven. OK, tak jdem, protoÅ¾e on je jedinÄ½, komu nesnÄ¾Ä-m jakkoli vymluvit, pÅ™Ä-padnÄ› pÅ™Ä-mo vykecat. Jinak jsem superstÄjr na vÄ½mluvy - kdyÅ¾ mne nÄ›kdo nÄ›vystaví si jÄi nÄ›koho pozvu, kdyÅ¾ se mÄjm nÄ›kam dostavit, nÄ›co vyÅ™Ä-dit. Tak jak se blÄ-Å¾Ä-termÄ-n, chytne mne zavytÄjÄ•Ä-m, uÅ¾e se vytÄjÄ•Ä-m... Nojo, nejsem normÄjlnÄ-â€¡

KdyÅ¾

je mi po duÅji ouvej, tak jdeme jen tak kousek za barÄjk, k tenisovÄ½m kurtÄm, kde jsou vedle sebe dvÄ› starÄ© laviÄky, pÅ™Ä-jemnÄ› pÅ™itulenÄ© v keÅ™Ä-ch. Tam se usadÄ-m a Kajouk buÄ• honÄ•-zajÄ-ce, nebo poctivÄ› obÄ•Ä•rÄjvÄj keÅ™e a stromy kolem. Ze zadnÄ-strany kurtu je betonovÄj stÄ›na s Ä•udlÄ-kama, na kterou ÄjikovnÄj mlÄjdeÅ¾e leze. Mj. zjÄjÄ•Ä•uju, Å¾e uÅ¾e mi nedÄ•lÄj moc dobÅ™e ty pidivajzlÄ-ky sledovat, jak se jako brouÄ•ci Å¾enou vzhÄ•ru. Ale zatÄ-m fakt nespadl.

VÄ•era

k tÄ© mÄ© laviÄ•ce pÅ™iÄjel mladÄ½ muÅ¾e, tak metr do vÄ½Åjky, a prohlÄsil, Å¾e psi majÄ-bÄ½t na vodÄ-tku, Å¾e by mi mohl zdrhnout, a Å¾e to Ä™Ä-kal tatÄ-nek. Souhlasila jsem s nÄ-m, ale souÄ•asnÄ› mu vysvÄ•tila, Å¾e ten mÄj je hodnej, bÄ•hÄj si jen kolem mne, a hlavnÄ› hÄ-dÄj on mne, takÅ¾e jÄi se o nÄ>j bÄjt nemusÄ-m.

Po

malÄ©m zauvaÅ¾ovÄjnÄ- mi nabÄ-dl: â€žVÄ•Ä™Ä-te, Å¾e jÄi vylezu aÅ¾ Ä°plnÄ› tam nahoru, jak se hÄjzÄ-mÄ•? JÄi bych vÄjm to ukÄjzal, mÄ•Å¾u?â€œ

Tak

jsem se zvedla a ten kluÄ•jÄ•Ä-pavouk byl co by frk nahoÅ™e. Tam jeÅjtÄ› pÅ™elezl drÄjtÄ›nÄ½ plÄ-tek na druhou stranu, pak se dostal ke koÅji: â€žNo, vidÄ-te to, takhle vysoko tady jeÅjtÄ› nikdo nebyl!â€œ

ProtoÅ¾e

mÄjm z dÄ•tstvÄ-mÄ© dcery celkem solidnÄ-prÄ-pravu â€“ ta lezla po hromosvodu po panelÄjku â€“ tak jsem jen uznala, Å¾e je frajer, a jeÅjtÄ› jsem se ho zeptala, jak se jmenuje. MIÄjdenec se mi sluÅjnÄ› a celÄ½m jmÄ©nem pÅ™edstavil, a navÄ-c oznÄjmil, Å¾e chodÄ-do prvnÄ-, do ÄŒervenÄ½ Äjekoly a bydlÄ-tady kousek.

FrantiÅjek.

TakÅ¾e jsme se seznÄjili a chvilku si povÄ-dali, kdyÅ¾ Äjel kolem soused, zahradnÄ-k. PÄ•knÄ› utahanej. Stavil se u mne, podrbal psa.

V tom

se svrchu ozval FrantiÅjek: â€žPane, tÄjmhle mÄjm mÄ•Ä•, kdybyste mi ho hodil, tak jÄi bych se urÄ•titÄ› trefil do sÄ•tÄ›!â€œ

ZahradnÃ-k

tedy odloÅ¾il bÃjgl, Åjel pro mÃ-Ä• a chvÃ-li si s Frantou hÃjzeli. Pak nÃjm po pÃjr minutÃch obÃma ruply nervy, Å¾e co kdyby pÅ™eci jen Franta zavrÃjvoral, a zahradnÃ-k prohlÃjsil, Å¾e uÅ¾ musÃ- domu, protoÅ¾e ho doma Ä•ekÃj jeho kocour, a Å¾e s nÃ-m musÃ- ven.

FrantiÅ¡ek

zase bleskovÄ› slezl, vzal si mÃ-Ä• a velmi sluÅjnÄ› a vÃjÅ¾nÄ› se s nÃjmi rozlouÄ•il.

Panejo,

jÃj vÃjm byla tak ÄjÅ¥astnÃjâ€!

Za

rohem totiÅ¾e mÃjme taky Åjkolu, gympl, a tamnÃ- studenti by se mohli od Franty uÄ•it sluÅjnÃ© chovÃjnÃ-. Tak snad tahle dalÅjÃ- generace to zachrÃjnÃ-.

d@niela